

”Miks’ Suomi putos puusta...?”

LEIJONEN TAIVAL tämän kevään kotikisoissa on päättynyt. Kaikkien aikojen leijonajoukkue ei sittenkään pystynyt täyttämään kriittisen ja fa-naattisen kotileijon toivetta.

Mitkä tekijät johtivat joukkueen näin vaatimattomaan menestykseen?

JOUKKUEEN VALINNASSA tehtiin julkiselle sanalle selväksi, että nyt on valittu parhaat pelaajat, piste. Siinä yhdyin täysin päävalmentaja Hannu Aravirran näkömieleen. Joukkueessa pelasivat maan taitavimmat pelaajat.

Mutta pelasivatko joukkueessa sopivimmat yksilöt? Niin sanottuja raskaan työn raatajia joukkue olisi ilman muuta kaivannut. Ville Niemisestä, Timo Pärssisestä ja Jukka Hentusesta leijonant olisivat saaneet ratkaisevaa apua maalinedustavääntöihin.

JOUKKUEEN PELUUTUKSESSA Aravirran punaisena lankana oli antaa mahdollisimman paljon peliaikaa Saku Koivun johtamalle ykköskentälle. Tässä ei täysin onnistuttu. Miksi?

Kaikki näkivät, että Koivu ei päässyt turnauksessa aivan huipputasolle. Syyinä siihen on faktatieto NHL:stä: Avauskauten 1995-96 jälkeen Saku on ollut sivussa loukkaantumisten ja syöpäsairautensa vuoksi vii-meisen viiden kauden aikana yhteensä 227 ottelussa. Lisäksi tällä kau-



VIERAILIJA
PASI KAUKORANTA

della mies pelasi Montrealin kakkosketjussa keskimäärin 17 minuuttia per peli.

Nyt Aravirta peluutti alusta lähtien Koivua reippaasti yli 20 minuuttia jokaisessa ottelussa. Tämä näkyi selkeästi väsymisenä varsinkin Slovakia- ja Ruotsi-ottelujen kolmansissa erissä.

PELITAKTISILLA OSASTOLLA mentiin eniten metsään omalla puolustaluella, suunnanmuutospelemissä sekä karvauspeleissä Ruotsia vastaan. Puolustamisesta jätettiin jokaisen huippumaan hyökkääjälle aivan liikaa aikaa ja tilaa rakentaa peliä leijonien päädyssä ja eritoten

omalla maalinedustalla. Sami Heleniuksen passi leimattiin, mutta miestä ei pahemmin kentällä näkynyt, vaikka hänen erikoisalaansa on juuri maalinedustan putsaminen.

Myöskään nopeisiin vastahyökkäyksiin ei pystytty varsinkaan silloin, kun joukkue sai riistettyä kiekon vastustajalta keskialueella. Kiekkoa ei pyritty pelaamaan nopeasti ylös, vaan tyydyttiin siirtämään sitä poikittain ja hakemaan uutta vauhtia vanhan kunnan 1960-luvun tyyliin.

Suomi myös muutti karvausjärjestelmäänsä aktiivisesta 1-2-2 -järjestelmästä Ruotsi-otteluun passiivisemmaksi 1-1-3-ksi. Ottelun huuden alun jälkeen ote siirtyi Ruotsille, koska leijonant eivät yksinkertaisesti osanneet peruutella.

ONKO SUOMALAINEN JÄÄKIEKKOILU tällä hetkellä jonkinlaisessa käymistilassa? Menestystä ei viime vuosina ole tullut niin aikuisten kuin nuortenkaan kisoista. SM-liigaakin syytetään liian passiivisesta kahvakkiekkoluusta.

Onko vika jääkiekkoliiton liian teoreettisissa painotteissa organisaatiossa? Vai ovatko muut maat yksinkertaisesti meitä parempia...?

Kirjoittaja on jääkiekkovalmentaja ja -analytikko

Nyt ei huudeta hurraata, Leijonat

■ Hyvin vähän onnistujia.

HELSINKI
Jouni Huttunen

Kaksi yötä on nukuttu, eikä totuus ole muuttunut miksiäkään: Suomi on ulkona omista MM-kisoistaan.

Oheissa lohduttoman huviretken tilinpäätös mies mieheltä. Niimen jälkeen ikä, seura ja sulussa tehopisteet. Maalivahdeilla sulussa torjuntaprosentti.

Maalivahdit:

Pasi Nurminen, 27, Atlanta Thrashers, (92,31).

Lähtökohtainen ykkösvahti, jonka esitykset ailahtelivat yllättävän paljon. Huipputorjuntajon vastapainona muutama todella helppo takaisku.

Jani Hurme, 28, Florida Panthers, (89,74).

Maalissa turnauksen alussa vain kahdessa voitopelissä heit-topusjasa vastaan. Käsitämätön valinta kuumeisena kohtalokkaan Ruotsi-peliin. Ja sitten kävi niin kuin kävi.

Kari Lehtonen, 19, Jokerit, (-).

Sparraajan roolissa koko turnauksen ajan.

Puolustajat:

Marko Kiprusoff, 30, Kloten Flyers, (0+1).

Sai turnauksen alussa ihmeellisen paljon vastuuta jopa ykkösyliavoimissa. Vuodet vieneet liikkeen entistäkin verkkaisemmaksi.

Petteri Nummelin, 30, HC Lugano, (2+2).

Väläyksittäin tuttua liikkeeseen pohjautuvaa räväkkyä, mutta vastapainona oman päänsä kielonmenetyksiä ja merkkausvirheitä. Ei päässyt loistamaan alhaassa tilassa tavaramerkkiin muodostuneilla pitkillä avauksilla.

Kimmo Timonen, 28, Nashville Predators, (2+5).

Lähimpänä tasoaan koko puolustuksessa ja huomattavasti virkeämpi kuin edellisen kauden ar-

vokisoissa. Hyvä liike pääsi oikeuksiinsa avoimilla. Sai paljon vastuuta ja vastasi huutoon.

Sami Helenius, 29, Chicago Blackhawks, (0+0).

Odotti NHL-tilanteen selkiytymistä puolitoista viikkoa. NHL-jäillä puhdas gooni ja kaukalo-lyysi, mutta MM-kisoissa rooli jäi suureksi arvoitukseksi.

Janne Niinimaa, 27, New York Islanders, (1+2).

Isot odotukset kuten vuosi sitten Ruotsin kisoissaakin, mutta se jokin jäi taas uupumaan. Liikkuu hyvin, laukoo hyvin, mutta kokonaista kiusaa ylipelaminen.

Maneereiksi muodostuneet kiekonmenetykset taas akilleen kantapäänä.

Ossi Väinänen, 22, Phoenix Coyotes, (0+4).

Ei paha esitys. Täytti Timosen ohella parhaiten nimivahvan paikaston odotukset. Peruspelaaminen paras maalintekijä ennen välivaihetta. Ei syytynyt kuin ajoittain pieniä vastaan, mutta Ruotsi-pelin kuumaa pelaajaa. Janosi kiihkeästi kultaa todennäköisesti uransa viimeisessä MM-turnauksessa.

Toni Lydman, 25, Calgary Flames, (2+1).

Laukoi leijonien kaksi ensimmäistä kisaosaa. Sen jälkeen vain yksi syöttöpiste. Eit tosin tulutkaan joukkueeseen pistenärikki. Suomen plusmiinus-tilaston kärkinimi. Kovaa maista vastaan kuitenkin pahoja kiekonmenetyksiä.

Hyökkääjät:

Teemu Selänne, 32, San Jose Sharks, (8+3).

Täytti odotukset. Joukkueen paras pistemies ja koko turnauksen paras maalintekijä ennen välivaihetta. Ei syytynyt kuin ajoittain pieniä vastaan, mutta Ruotsi-pelin kuumaa pelaajaa. Janosi kiihkeästi kultaa todennäköisesti uransa viimeisessä MM-turnauksessa.

Saku Koivu, 28, Montreal Canadiens, (1+10).

Sai osakseen käsitämätöntä kritiikkiä läpi turnauksen. Näytti Ruotsi-pelissä kriitikoille, mistä pesee. Mitä Koivulta oikein odotetaan? Tukholman MM-kullasta

Viisi kaikkein karmeinta Ruotsi-ottelua

1. Moskova 1986: 4-4

Suomi mukana MM-kisojen mitalisarjassa, kerran. Voitto Ruotsista toisi ensimmäiset MM-laatat. 40 sekuntia pelaamatta. Suomi johtaa 4-2. Sitten Anders Carlsson iskee kavennuksen 4-3. Keski-alueen aloitus, puolustajapari Arto Ruotanen – Kari Suoraniemi sijoittautuu liian ylös, ei porrasta ja avaa portin. Kiekko Carlssonille, joka luikertelee maaliin: yhdeksän sekuntia aloituksesta ja 4-4. Valmentaja Rauno Korpi itkee.

2. Helsinki 2003: 5-6

Tällä hetkellä tunteissa Moskovaakin synkempi episodi. Suomen hyökkäys toimi loistavasti lähes toisen erän puoliväliin asti. 5-1. Ajassa 28.04 Ruotsi iskee kavennuksen ja möröt aloittavat piirileikkinsä. Suomi jähmettyy ja Tre Kronor näkee mahdollisuutensa, jota se ei voi olla käyttämättä. Toisen erän loppu ja viimeinen jakso ovat nolimpia Suomen kiekkohistoriaa. Valmentaja Hannu Aravirta ei tee mitään, pelaajat eivät tee mitään. Mieli tyhjenee, karnevaali päättyvät.

3. Helsinki 1991: 4-4

Moskovan uusinta. Viimeinen minuutti käynnistyy, Suomi johtaa 4-2. Sitten hiipii jostain Mats Sundin: 59.08 ja 4-3. Aloituksen jälkeen puolustaja Ville Siren lahoittaa kiekon Nicklas Lidströmille, tämä ohjaa sen Sundinille, joka pääsee läpi ja ohittaa Markus Kettererin ajassa 59.23. Tasapeli. Ottelua seurannut Anders Carlsson ja Mats Sundin halaavat toisiaan.

4. Helsinki 1997: 2-5

Pasilan Areenan ensimmäiset hulabaloot, Curt Lindströmin jäähyväiskisat kaksi vuotta maailmanmestaruuden jälkeen. Kansa on valmistautunut valtaisan marssiin. Peli ei kuitenkaan aukea ja Ruotsi sammuttaa mitalisarjassa Leijonien valot lopullisesti. Ensimmäiset ruotsalaiset pelaajat 2-0-johtoon, sitten Ville Peltonen kaventaa ja tasottaa kunnes Michael Nylander taitouraa 2-3. Sen jälkeen Suomi ei enää usko itseensä. Ottelun jälkeen Lindström korjaillee silmälasiansa asentoa hermostuneesti.

5. Helsinki 1982: 3-3

Suomi pelaa Jari Kurrin tahdittamana keuhkoisen ottelun. Mutta se ei lohdu. Suomi olisi voinut pelitapahtumien perusteella voittaa, mutta se ei voittanut. Tasapeli ei riitä. Suomen tie mitalisarjan katkeaa. ”Suomi pelasi paremmin kuin osasimme odottaa”, Ruotsin valmentaja Anders Palmström toteaa. Suomen leirissä kommenttia pidetään keljuiluna.



KSM/L

on pitkä matka tämän kevään kisoihin. Menetti nyt mahdollisuuden kotikisoissa menestykseen, mutta on voittonut elämässään paljon arvokkaamman taistelun.

Esa Pirnes, 26, Tappara, (2+3).

Kotimaisten liigakevään kohteita ei suoranaisesti pettänyt MM-kisoissa. Odotukset eivät olleet katossa, joten paljon voi antaa toki anteeksi. Touhuu kauheasti ja hukkaa paikkoja kauheasti.

Olli Jokinen, 24, Florida Panthers, (1+2).

Kovat odotukset huikene NHL-kauden jälkeen. Tehopisteet jäivät odotettua vähemmäksi, mutta paljon kertova plusmiinus-saldo (+5) joukkueen toiseksi paras. Myös aloitusvoittojen prosentti (62) laatuluokkaa. Leijonien ylivoima alkoi kulkea, kun Jokinen istutettiin maskimieheksi.

Niklas Hagman, 22, Florida Panthers, (2+1).

Vuoden takaisissa Ruotsin kisoissa koko turnauksen paras hyökkääjä, jolta odotettiin nyt paljon nähtyä enemmän. Teki töitä, mutta peli ei auennut missään vaiheessa. Potentiaalia on, joten yksi tulevaisuuden ässäkoristeista.

Ville Peltonen, 29, Jokerit, (3+4).

Koivun kanssa löytyi aika ajojen se takavuosilta tuttu maaginen yhteys. Periaatteessa tutulla tasolla. Leijonien valmennusjohdon luottopelaajia jo vuosien ajan. Tekee töitä nurkumatta, ei-



MARTTI KAINULAINEN / LEHTIKUVA

Mitä ihmettä Saku Koivun olisi pitänyt tehdä enemmän?

kä pidä suurta numeroa itsestään.

Tomi Kallio, 26, Västra Frölunda, (3+3).

Kaikkein vaikeuksien jälkeen kelpo kevät: voitti Ruotsin mestaruuden ja pudotuspelin piste-pörssin, eikä pettänyt MM-kisoissakaan. Ei yhtä suuressa roolissa kuin seurajoukkueessaan, mutta luistin kulki mukavaan malliin.

Tony Virta, 30, Södertälje SK, (0+0).

Odotti Heleniuksen kanssa pitkään kisapassin leimaamista. Ehti mukaan Saksa- ja Ruotsi-pe-

leihin ja teki mitä tilattiin: riisti, raatoi ja repi.

Antti Miettinen, 22, HPK, (0+1).

Debytoi vuosi sitten Ruotsin kisoissa mukimennevästi. Euro Hockey Tourin aikana leijonien nohvimman ketjun (Somervuori-Santala-Miettinen) väkevänä lenkinä, joten odotukset kotikisojen suhteen olivat korkealla. Mutta kun ei, niin ei. Euro Hockey Tour on kaukana MM-turnauksen tasosta, se nähtiin viimeistään nyt.

Mikko Eloranta, 30, Los An-

geles Kings (1+1).

Kahden suunnan laituria ja sinnikäs työmyyri pelasi ihan hyvää turnausta, kunnes pääsi pimenä väärään aikaan väärässä paikassa. Otti Ruotsia vastaan umpityperän 2+10 minuutin jäähyen selkääntakkaamisesta.

Tommi Santala, 22, HPK, (0+1).

Kovat odotukset (kts. Miettinen), mutta Hämeenlinnan kaksikon peli puuroitui harmaaseen hajuttomuuteen. Pääsi turnauksen vanhetessa hyvän laukaussensa ansiosta mukaan leijonien ykkösyliavoimaan, mutta henkilökohtaiset tehot jäivät yhteen syöttöpisteeseen.

Lasse Pirjetä, 29, Columbus Bluejackets, (1+0).

Vaikeassa ruudussa: välillä kolmastoista hyökkääjää, välillä vakiokoostumuksessa ja välillä katsomossa.

Kimmo Rintanen, 29, Kloten Flyers, (5+4).

Positiivinen yllätys. Leijonien kolmanneksi paras pistemies, jonka tuloksellinen kaari kulki ylöspäin turnauksen kuluessa. Taitavat kädet ja hyvä pelisilmä. Ei enää niin pehmeä kuin maine kertoo.

Juha Ylönen, 31, Espoo Blues, (0+0).

Saksan kahden vuoden takaisen kisojen all stars-sentteri. Jäi pieneen rooliin, kuten jo Bluesin paidassa liigassakin. Valittiin vanhoilla näytöillä ja syrjäytyi ikileijona Raape Helminen. Pieneen jälkiviisauteen jäi sijaa.

LYHYET

Neljä dopingtapausta MM-maastajuoksuissa: Neljä urheilijaa on antanut positiivisen dopingnäytteen tämän vuoden maastajuoksun MM-kilpailuissa. Kansainvälisen yleisurheiluliiton IAAF:n puheenjohtaja **Lamine Diack** vahvistoi käytyä torstaina Marokon pääkaupungissa Rabatissa. – Me tiedämme, että positiivisia tapauksia on neljä, mutta emme tiedä vielä urheilijoiden kansalaisuutta, Diack kertoi. Marokkolainen Aujourd’hui-sanomalehti uutisoi torstaina, että neljä marokkolista juoksujaa olisi antanut kieltettyä ero-hormonia sisältävään näyteen MM-maastoissa. Ero-hormonia sisältävään näyteen MM-maastoissa. Marokkolainen Aujourd’hui-sanomalehti uutisoi torstaina, että neljä marokkolista juoksujaa olisi antanut kieltettyä ero-hormonia sisältävään näyteen MM-maastoissa. Marokkolainen Aujourd’hui-sanomalehti uutisoi torstaina, että neljä marokkolista juoksujaa olisi antanut kieltettyä ero-hormonia sisältävään näyteen MM-maastoissa. Marokkolainen Aujourd’hui-sanomalehti uutisoi torstaina, että neljä marokkolista juoksujaa olisi antanut kieltettyä ero-hormonia sisältävään näyteen MM-maastoissa.

Keskinarkaus päätti uransa: Yhdistetyn hiihtäjä **Mikko Keskinarkaus**, 23, on lopettanut uransa. Lahden hiihtoseuraa edustanut Keskinarkaus sijoittui päätyneellä kaudella maailmancupissa 39:nneksi. Keskinarkaus kuului myös Suomen MM-kisajoukkueeseen, muttei päässyt kilpailuun. – Olin miettinyt lopettamista jo pari vuotta. Edellisellä kaudella meni hyvin, joten oli intoa jatkaa. Viime vuosi ei mennyt hyvin, eikä ole enää motivaatiota. Taloudellisetkin syyt osaltaan vaikuttivat, Keskinarkaus kertoi.

Barkov jatkaa Tapparassa: Keskushyökkääjä **Aleksander Barkov**, 38, pelaa ensi kaudellakin jääkiekon SM-liigassa Tampereen Tapparan joukkueessa. Tuleva kausi on venäläishyökkääjän nykyisen 1+1-vuotisen sopimuksen ns. optiovuosi. Barkov on kiekkoillut Tapparassa jo yhdeksän kautta. Niiden aikana hän on 473 ottelussa kerännyt 396 (131+265) tehopistettä.

Lundell ei jatka Interin valmentajana: Jalkapalloliigassa pelaava Turun Inter vaihtaa vastuuvaihtajiaan vain viikko ennen kauden alkua. Joukkueen päävalmentaja **Pertti Lundell** jatkaa seuran organisaation tarkkailu- ja kykyjenetsintätehtävissä, mutta ei enää vanhassa tehtävässään valmennusjohdossa. Molemmipuolinen päätös tehtiin, koska Lundell oli koko talven sivussa vertulpan vuoksi ja nyt sairauden jälkeinen vaatii päävalmentajan tehtävän jättämistä. Interin päävalmentajavastuu siirtyy **Kari Virtaselle**, joka on ollut Lundellin kakkosmiehi ja oli vastuuna Interin valmennuksesta Lundellin sairasloman ajan.

Lehtosuo joutui lopettamaan: Jalkapalloliigan HJK:n kokenut keskikenttämies **Mika Lehtosuo** on joutunut päättämään aktiiviuuransa. Miltei kolmen vuoden ajan polvivaikeuksista kärsinyt Lehtosuo, 33, ei pysty enää jatkamaan jalkapalloilua. Lehtosuo julkisti päätöksensä torstaina. Lehtosuo polvi leikattiin viimeisimmän kerran viime syksynä. Jo tuolloin leikkauksen tehnyt lääkäri epäili, ettei polvi toivu enää pelikuntoon. Tämä varmistui talven harjoituksissa ja Lehtosuo joutui tekemään päätöksen lopettamisesta.



ERIC MILLER / REUTERS

Antti Laaksonen lrauttaa 4-1 -osuman Canucks-vahhti Dan Cloutierin selän taakse.

Minnesota haluaa tehdä historiaa

■ ”Totta kai me menemme jatkoon.”

ST. PAUL
577

Antti Laaksonen oli yksi Minnesotan hengen ilmentäjistä NHL-jääkiekkoliigan Stanley cupin ottelussa Vancouveria vastaan keskiviikkona. Laaksonen syötti **Darby Hendricksonin** 3-0-osuman ja viimeisteli itse 4-1-osuman ajassa 49.25. Minnesota onnistui tempussa jo Coloradoa vastaan, ja sama mahdollisuus tarjoutuu myös Vancouveria vastaan.

– Totta kai me menemme jatkoon, Laaksonen sanoi itsevarmana.

– Me emme katso historian kirjoja. Olemme päässeet siihen, että tilanne on 0-0 ja voiton torstaina vievä joukkue menee jatkoon. Se on meille hyvä lähtökohta.

Minnesotan pelaajabudjetti on liigan pienin, sillä joukkue koostuu lähinnä pelaajista, jotka eivät kelvanneet muille seuroille kolme vuotta sitten jolloin joukkue koottiin. Valmentaja **Jacques Lemaire** johdolla nimettyjä pelaajista on muodostunut yhtenäinen ryhmä, joka pystyy tuottuun, joskin yllättäviin tuloksiin.

– Ennen pudotuspeliä alkua tuskin kukaan tunsikaan jalkapallotekijä **Samu Salo** oli sairaana poissa. **Jarkko Ruutu** yritti toimia roolinsa mukaisesti, mutta tuloksena oli tällä kertaa vain kaksi jäähyä.

Vancouverin puolestajista **Samu Salo** oli sairaana poissa. **Jarkko Ruutu** yritti toimia roolinsa mukaisesti, mutta tuloksena oli tällä kertaa vain kaksi jäähyä.

Vancouverin harrastama ähräkkä pelitapa ei ole purrut Minnesota, pikemminkin on käynyt päinvastoin.

Vancouverin kovat otteet eivät ole tehonneet Minnesotan ainoaan tähtipelaajaa, 21-vuotiaaseen slovakialaiseen **Marian Gaborikiin**, joka on tehnyt pisteitä jokaisessa ottelussa Vancouveria vastaan. Gaborik johtaa pudotuspeliä pistepörssiä (9+8=17).

Nyyhkyleijonat

Omasta lätkäinnostani kertoo ehkä jotakin se, että 31 ikävuotena aikana olen ollut tasan yhden kerran ihan oikeassa liigatason jääkiekko-ottelussa. Silloinkin kysymys oli vain erään yrityksen puolivallattomasta korruptiokestäyttyksestä, jollaisia aina silloin tällöin toimittajan uralle sattuu.

Televisiosta olen seurannut vain MM-kisoja, ja niitäkin satunnaisesti. Olen siis ehdottoman ulkopuolinen. Juuri sopiva henkilö viileän tilanneanalyysin tekemiseen näin kansallisen surun hetkellä.

Mielestäni kiekkoileijonien perusongelma on ollut jo vuosien ajan liika psykologisointi. Aivan liikaa puhetta tunteista ja itsetutkiskelusta pelissä, jonka ainoana tarkoituksena on saada pikkuinen kumiekko sisälle pari metriä leveästä ladonovesta. Tämä – ja vain tämä – saisi olla pelaajan mielessä.

Miten kukaan voi edes odottaa voittoa joukkueelta, jonka energia näyttää lausuntojen perusteella kuluvan omien tunnetilojen tarkkailuun? Jos maalin suulla alkaa miettiä, onko päällä nyt se oikea ”tappamisen meininki”, josta Teemu puhui pukukopissa, voi



maali jäädiä tekemättä.

Kun leijonat hyttyivät tasapeliin Saksan kanssa, Aravirta vain tokaisi, ettei joukkueella ollut riittävästi ”nöyryyttä”. Studion päivystävä kiekkoileijona säesti valmentajaa puhumalla ”tunnepuolen ongelmista” ja vaatimalla muutosta ”pään ja sydämeen”. Olisiko muutama vikkeli jalkapari auttanut sittenkin enemmän?

Sama laulu jatkui Ruotsi-ottelun jälkeen. Kapteeni Koivu tilitti joukkueen tunnetilan kehitystä lähes minuutti minuutilta ja epäili jopa mustaa magiaa. Jään vain miettämään, olisiko Kollaa aikaan kestänyt näillä eväillä.

JANNE
YLÄJOKI



MARKKU ULANDER / LEHTIKUVA

Siniristilippu sai keskiviikkona Helsingin Areenassa kyytiä.